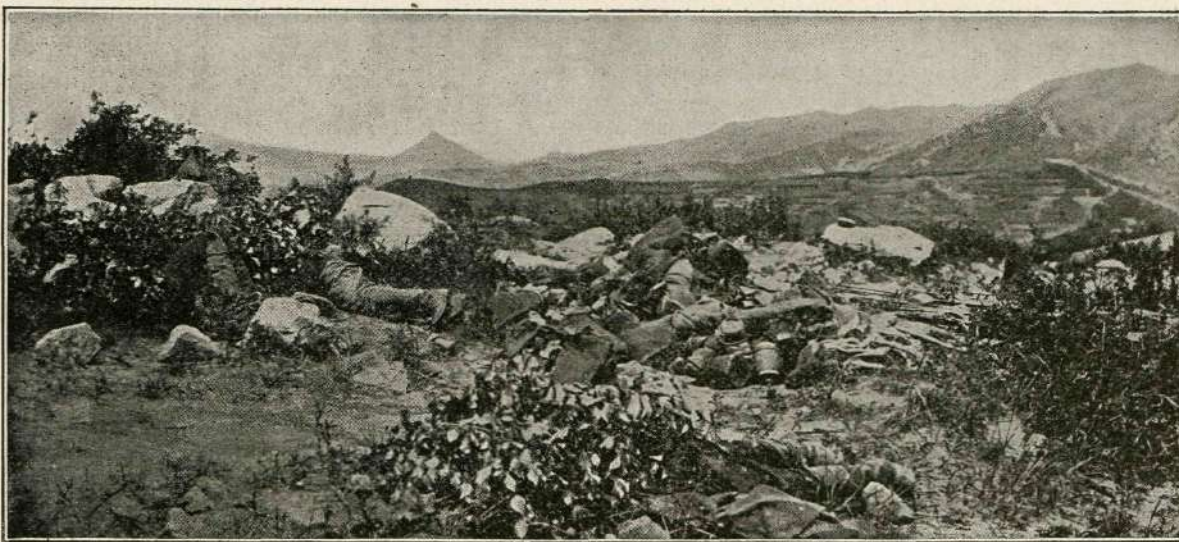

PO BITKI PRI LJOJANU.

Dr. Vladimir Levec.

Dné 7. oktobra je umrl v Ljubljani dr. Vladimir Levec, sin g. c. kr. deželnega šolskega nadzornika in pisatelja Frančiška Levca. Pokojni je bil rojen v Ljubljani 20. januarja 1877 in je tu dovršil gimnazijske studije, pravoslovne pa v Gradcu in na Dunaju. Nato

Dr. Vladimir Levec.

je vstopil kot državni stipendist v c. kr. zavod za avstrijsko zgodovino na Dunaju. L. 1903. je šel kot izredni profesor za nemško pravo na katoliško vseučilišče v Freiburgu v Švici. Mladi, delavni in ljubeznivi učenjak si je tu pridobil v vseučiliških krogih

splošen ugled. Žal da je zbolel in prišel v Ljubljano, kjer je našel namestu zdravja — smrt.

Dr. Vladimir Levec se je bavil najrajši z arhivalničnimi studijami. Še dijaka ga je c. kr. učno ministrstvo poslalo trikrat v Italijo, kjer je preiskoval arhive v Čedadu, Genovi, Vidmu in v Benetkah. Nabral si je mnogo zgodovinskega gradiva, katero je hotel porabiti za veliko delo o parlamentu oglejskih patriarhov. Spisal je razne razprave, n. pr. o smledniški grajščini, o kranjskih trdnjavah, o ptujski zgodovini in o kolonizaciji ptujskega polja. S profesorjem Dopschem je začel sestavljati monumentalno delo „Avstrijski urbarji“, katerega prvo knjigo je letos izdala c. kr. akademija znanosti na Dunaju („Die landesfürstlichen Urbare Nieder- und Oberösterreichs aus dem 13. und 14. Jahrhundert“). Pisal je krajše zgodovinske sestavke tudi za razne slovenske, še več pa za nemške znanstvene liste.

Z dr. Vladimirom Levcem smo Slovenci izgubili moža, kateri bi bil gotovo s svojo neumorno delavnostjo dosegel še velikih uspehov na polju domačega zgodovinstva. Mož, kateri je 27 let star že nastopil kot vseučiliški profesor in si z znanstvenimi preiskavami pridobil ugledno mesto med strokovnjaki, bi bil gotovo še v čast slovenskemu narodu. Prerano umrlemu učenjaku bodi zemljica lahka!

Šestdesetletnica Gregorčičeva.

Letos dné 15. oktobra je praznoval šestdesetletnico svojega rojstva pesnik Simon Gregorčič. Njegovi proizvodi so tako znani, da nam jih pač ni treba naštevati. Gregorčič živi že mnogo let na Gradišču pri Gorici v mirnem pokoju. Ob šestdesetletnici so mu hoteli

nekateri duhovski sobratje prirediti slovesnost v znak spoštovanja, a pesnik je odklonil, ker hoče ostati samotni na svojem tistem domu. Najlepše so bile Gregorčičeve pesmi iz prve dobe, polne krepkega,

Gregorčič pesniški prevod „Joba“. Želimo si volasemu pesniku, da mu bodi prijeten življenja večer, in naj še ne utihne njegova Muza v logu slovenskega Parnasa!

NAJTEŽJI ZVON NA KRANJSKEM.

vznesenega, kristalnočistega pesniškega izraza. Te pesmi bodo ohranile vsikdar svojo vrednost, ker so klasične, vzvišene nad vsako modo, same v sebi vzorne. Potem je začel ginevati čarobni lesk mladostno-čilega izraza. Kakor smo izvedeli, izdaja zdaj

Jugoslovanska umetniška razstava v Beogradu, o kateri poročamo obširneje na drugem mestu, je imela tudi nepričakovan gmoten uspeh, kajti umetniki so razprodali vsa razstavljena dela. Kralj Peter je razstavo trikrat obiskal ter kupil več slik od Srbov,